25/06/2019

«Μία ζωντανή αφήγηση» Λάβαρο και Επανάσταση 1821

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Αρχιμανδρίτης π. Άνθιμος Δημακόπουλος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Αγίας Λαύρας (+)

Σύμφωνα με την προφορική παράδοση, η οποία διασώθηκε από γενεάς σε γενεά στη Μονή μας, παράδοση την οποία κατέγραψε τελικά ο Προηγούμενος αυτής Αρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Αποστολίδης, κατά τους χρόνους πριν την κήρυξη της Επαναστάσεως, το Λάβαρο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, είχε τοποθετηθεί σαν παραπέτασμα της Ωραίας Πύλης στο Καθολικό της Μονής, δηλαδή στον Κεντρικό Ναό. Στην περίπτωση της Αγία Λαύρας, Καθολικό την εποχή εκείνη ήταν το έξω από το Μοναστήρι σήμερα κτίσμα, το οποίο δείχνουμε σαν τον Ιστορικό Ναό.

Από τη θέση αυτή, ο Αρχιεπίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός «άρπαξε» το κεντημένο Παραπέτασμα, για να το προτείνη σαν Σημαία του Αγώνα κατά τη συνεχιζόμενη σύσκεψη των Οπλαρχηγών και των Προκρίτων της περιοχής. Ώρισε μάλιστα σαν Σημαιοφόρο, τον Ιεροδιάκονο Γρηγόριο Ντόκο. Αφού λοιπόν ο Αρχιεπίσκοπος έλαβε στα χέρια του το Παραπέτασμα της Ωραίας Πύλης -Λάβαρο- το ευλόγησε και στη συνέχεια με ζωηρά πατριωτικά λόγια κάλεσε όλους όσους βρίσκονταν εκεί, Άρχοντες και Οπλαρχηγούς να βάλουν το χέρι τους πάνω στην «Ιερά Σημαία» να ορκισθούν όρκο ιερό και να βεβαιώσουν, ότι θα πολεμήσουν μέχρι της τελευταίας σταγόνας του αίματος τους, έως ότου ελευθερώσουν την

Πατρίδα από τον Τούρκο κατακτητή.

Έπειτα ακολουθώντας αυτόν που πήγαινε μπροστά και κρατούσε το Ιερό Λάβαρο, Ιεροδιάκονο Γρηγόριο Ντόκο, το Σημαιοφόρο, Πρόκριτοι και Οπλαρχηγοί με τις ομάδες τους, ορκίσθηκαν τον ιερό όρκο και όλοι μαζί ξεκινήσανε για τα Καλάβρυτα με σκοπό να ελευθερώσουν την πόλη. Εκεί δόθηκε η πρώτη ουσιαστική ΜΑΧΗ εναντίον των Τούρκων κατά την διάρκεια της οποίας η Ιερή Σημαία τρυπήθηκε από σφαίρα των εχθρικών όπλων, όπου φαίνεται μέχρι; και σήμερα. Τα Καλάβρυτα λοιπόν υπήρξαν ή πρώτη ελευθερωμένη πόλη της νεώτερης Ελλάδας από το Τουρκικό ζυγό Η Ελευθερία, μετά από 400 χρόνια απουσίας, επέστρεφε και πάλι στην κοιτίδα της!

Έπειτα το Λάβαρο μεταφέρθηκε από τον τότε Ηγούμενο Καλλίνικο με τη συνοδεία και άλλων Πατέρων της Μονής στην Πάτρα, για να εμψυχώσει αυτούς που είχαν στρατοπεδεύσει γύρω από την πόλη Οπλαρχηγούς Ανδρέα Ζαΐμη, Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κ.ά. οι οποίοι την πολιορκούσαν, ο καθένας με την ομάδα του. Τα παραπάνω γεγονότα διηγήθηκαν στον Αποστολίδη τόσο ο Ηγούμενος Καλλίνικος, ο οποίος εκοιμήθη το έτος 1850, όσο και ο Γρηγόριος Ντόκος, ο οποίος απέθανε το 1870.